

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД

Кзз 835/2019
26.09.2019. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Драгана Аћимовића, Радослава Петровића, Мирољуба Томића и Јасмине Васовић, чланова већа, са саветником Олгицом Козлов, записничарем, у кривичном предмету окривљеног Игора Матића, због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. у вези члан 33. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног, адвоката Душана Кошутића, поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Београду К 389/2018 од 26.12.2018. године и Апелационог суда у Београду Кж1 429/19 од 10.06.2019. године, у седници већа одржаној 26.09.2019. године, једногласно је, донео:

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Игора Матића, поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Београду К 389/2018 од 26.12.2018. године и Апелационог суда у Београду Кж1 429/19 од 10.06.2019. године у односу на повреду закона из члана 438. став 2. тачка 1) Законика о кривичном поступку, док се у преосталом делу **ОДБАЦУЈЕ** као недозвољен.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду К 389/2018 од 26.12.2018. године окривљени Игор Матић оглашен је кривим због извршеног кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. у вези члана 33. Кривичног законика и осуђен на казну затвора у трајању од три године те је обавезан да суду накнади трошкове кривичног поступка и паушала.

Пресудом Апелационог суда у Београду Кж1 429/19 од 10.06.2019. године, одбијене су, као неосноване, жалбе Вишег јавног тужиоца у Београду и браниоца окривљеног Игора Матића и потврђена пресуда Вишег суда у Београду К 389/2018 од 26.12.2018. године.

Против наведених правноснажних пресуда, на основу члана 483. став 1. ЗКП бранилац окривљеног, адвокат Душан Кошутећ, поднео је захтев за заштиту законитости, „из разлога предвиђених чланом 485. став 1. тачка 1. ЗКП“ уз предлог Врховном касационом суду да усвоји поднети захтев те побијане пресуде укине и предмет врати Вишем суду у Београду на поновно одлучивање.

Врховни касациони суд је, у смислу члана 488. став 1. ЗКП, након достављања примерка захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, одржао седницу већа, у смислу члана 490. ЗКП, о којој није обавестио Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, налазећи да њихово присуство седници већа није неопходно и да није од значаја за доношење одлуке, на којој седници је размотрио списе предмета са пресудама против којих је захтев поднет, те је по оцени навода и предлога у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости није основан.

Поднетим захтевом браниоца окривљеног Игора Матића се указује да је Виши суд у Београду побијану пресуду донео само на основу исказа окривљеног АА, тако што је прочитао његов исказ дат пред полицијским службеницима, а одбио је предлог браниоца окривљеног да се саслуша АА, налазећи да сходно одредби члана 406. став 1. ЗКП он не може бити саслушан - чиме је Виши суд у Београду поступио супротно ставу Кривичног одељења Врховног касационог суда заузетом на седници одржаној 13.05.2014. године, да се окривљени, према коме је поступак раздвојен, не може саслушати, већ се само читају записници који садрже њихове раније исказе, при чему се пресуда не може заснивати искључиво на таквом доказу.

Врховни касациони суд ове наводе, у поднетом захтеву, којима се суштински указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП оцењује као неосноване.

Одредбом члана 406. став 1. тачка 5) ЗКП је прописано: „Осим у случајевима посебно прописаним у овом закону, упознавање са садржином записника о исказима сведока, саопштених или већ оптужених саучесника у кривичном делу, као и записника о налазу и мишљењу вештака, може се по одлуци већа обавити сходном применом члана 405. овог закона ако је, између осталог, као у тачки 5) овог члана прописано „да је реч о исказу саопштеног према којем је кривични поступак раздвојен или већ окончан правноснажном осуђујућом пресудом.

Из списка предмета произлази да је Виши јавни тужилац у Београду оптужницом Кт 137/13 од 21.05.2013. године окривљенима АА и Игору Матићу ставио на терет извршење кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. у вези члана 33. КЗ. Такође, из списка предмета произлази да је од стране - Вишег суда у Београду, донета пресуда Спк 23/13, К 878/13 од 26.11.2013. године којом је прихваћен споразум о признању кривичног дела закључен између Вишег јавног тужиоца у Београду и окривљеног АА, којим је правноснажно оглашен кривим због извршеног кривичног дела

неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. у вези члана 33. КЗ и осуђен.

Надаље, из списка предмета произлази да је првостепени суд извео доказ увидом у списе предмета Вишег суда у Београду Спк 23/13 и утврдио да је донета пресуда Спк 23/13, К 878/13 од 26.11.2013. године, а након чега је наведену пресуду оценио у смислу члана 16. ЗКП самостално и у вези са осталим изведеним доказима.

Врховни касациони суд налази да је првостепени суд, законито, управо применом члана 406. став 1. тачка 5) ЗКП, с`обзиром на то да се ради о правноснажној пресуди против саоптуженог АА према коме је кривични поступак већ окончан осуђујућом пресудом, извео као доказ ту пресуду Вишег суда у Београду.

У разлозима првостепене пресуде јасно стоји да је суд применом члана 406. став 1. тачка 5) ЗКП извео доказ читањем исказа окривљеног АА приликом саслушања пред МУП РС ПУ Београд о чему је сачињен записник број ../13 дана 01.03.2013. године, као наставак записника од 27.02.2013. године - који садржи одбрану окривљеног и дато признање. Овако дат исказ и о томе сачињен записник, у свему сагласно са одредбама ЗКП, представља законит доказ на коме се пресуда може заснивати, као што је законит доказ и правноснажна пресуда истог суда Спк 23/13, К 878/13 од 26.11.2013. године.

Поред тога, побијане правноснажне пресуде се заснивају и на другим доказима изведеним на главном претресу пред Вишим судом у Београду, појединачно побројаним на страни 3 и 4 првостепене пресуде, на исказима сведока и писаним доказима.

Врховни касациони суд је, имајући у виду све напред наведено, нашао да побијане правноснажне пресуде нису донете уз битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, на коју се суштински указује поднетим захтевом браниоца окривљеног.

Такође, поднетим захтевом браниоца окривљеног се указује: да у побијаним пресудама нису дати разлози нити се види из којих доказа је утврђено да је између окривљених претходно постигнут договор, чиме се указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП; те се указује: да је суд погрешно утврдио да је постојао претходни договор између окривљеног Игора Матића и АА за извршење предметног кривичног дела; да је суд погрешно ценио изведене доказе и на основу тога донео осуђујућу пресуду, иако изведени докази, по ставу одбране, представљају само индиције, чиме се указује на погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање односно одредбу члана 440. ЗКП.

Како повреде одредаба из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП и члана 440. ЗКП не представљају законски разлог за подношење захтева за заштиту законитости из члана 485. став 4. у вези става 1. ЗКП од стране окривљеног преко браниоца, то је, у наведеном делу, захтев одбачен као недозвољен.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је, на основу одредаба члана 30. став 1. Закона о уређењу судова, применом члана 491. став 1. ЗКП те члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП, одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар-саветник,
Олгица Козлов, с.р.

Председник већа-судија,
Бата Цветковић, с.р,

За тачност отправака
Управитељ писарнице
Марина Антонић